

**EEN
ROMMELIGE
ROMANCE
(IN ROME)**

Een komedie in twee delen

door

THOMAS WILLEM WITTE

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN ROMMELIGE ROMANCE (IN ROME)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **THOMAS WILLEM WITTE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2024/0220/025
ISBN 9789038517490

Copyright: © 2024 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 8 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(4 dames – 4 heren)

BENEDETTO DE FERVISCENTE-SPUMANTI ('**BENNY**'), de fantastische fixer

BETTINA FALCONE, de expansieve ex

FRANK DE NIL, de eventuele erfgenaam

BEA WELLENS, de snakkende schooljuffrouw

BIANCA VAN TOETEN, het wakkere wicht (m/v/x)

CARLO CALVO, de begeerde bellboy

VERONICA VERSMACHT ('**VÉ**'), het gammele grootje

ADRIAAN WILLAERT, ('**ANDY**'), de fluitloze flirt

DECOR

Een avondse tweepersoonskamer in wat uiteindelijk een rendez-voushotel blijkt te zijn, op de vierde verdieping van een voormalig herenhuis, met lang, smal raam, centraal in achterwand, boven hoofdhoogte.

De kamer heeft 2 deuren: 1 rechts (C / naar overloop), 1 links (J / naar brandtrap buiten). In de rechterachterhoek (suggestie van) een trap naar een nog hoger gelegen 'voute'kamer.

Er staan: een kleerkast (waar men zich kan in verbergen), een antiek bed (waaronder men zich kan verbergen), een nachtkastje met daarop een niet zo nieuwe telefoon en een lampenkapje, en een stoel of zeteltje met ongelijke poten. Het behangpapier is gedateerd, vergeeld, en bladdert in minstens 1 hoek af.

Er hangt, al dan niet zichtbaar, een luster centraal in de kamer. Er zit een (antieke) lichtschakelaar naast de deur naar de overloop, en 2 (idem) aan de trap naar de zolder.

Men zal er op letten de ambiguïteit voldoende te bewaren: de kamer moet het publiek vreemd doen opkijken, maar mag niet aan een bordeel doen denken.

De actie speelt zich (quasi) doorlopend af op zaterdagmiddag 2 april 2005.

Bericht aan de lezer:

U zal merken dat het stuk met een Gentse tongval werd geschreven. Met enkele tekstaanpassingen kan het stuk echter in elke stad gesitueerd worden.

EERSTE DEEL

Voorspel

(‘Natuurlijk’ licht - halfduister. Clip Gianni Morandi (Non son degno di te) wordt geprojecteerd op achterwand. Tijdens de clip: Benny, chique gekleed, artistiek psychiater-type, op < zolder. Opent deur overloop, morrelt aan slot, sluit deur. Kijkt wat rond. Opent kleerkast en lade nachtkastje. Doet horloge af, legt het in lade nachtkastje. Verwijdert bordje ‘NOODUITGANG’ boven deur brandtrap en legt het onder de lakens op bed. Af > brandtrap. Wanneer hij de deur sluit gaat deur overloop open. Clip Morandi eindigt abrupt – mogelijks met ‘krassende naald’-geluid.)

Scène 1

BETTINA: (op < overloop, overdreven gesticulerend ‘op zijn Italiaans’, knipt luster aan – volle licht) Benvenuti a Roma. La città la più bella del mondo. (kijkt achterom – Frank en Bea volgen niet) Milliarda. La città la più bella (kijkt op uurwerk, vervolgt – tussen de tanden) de la mia derriera. (ongeduldig, in deurgat) Pregheo. Avanti la capra.¹

(Frank en Bea één voor één op < overloop, gekleed als voor een zonnige lente in een mediterraan land. Hij heeft in de ene hand een (niet meteen herkenbaar instrumenten) koffertje, in de andere een stadsplan; zij draagt in elke hand een valies, en ziet er afgepeigerd uit. Het publiek ziet niet van welke stad het plan is dat Frank in de hand houdt.)

FRANK: (op, blazend, tegen Bettina – op zijn ‘Jommekes’) Oe, cetta roma è tres alto...²

BETTINA: (snel) Mi dispiace, l’ascensore è fuori servizio.³

FRANK: Eh? Fuori? Neen, neen, We zijn hier niet voor de foor.

BEA: (op, leunt tegen deurpost, naar adem happend) Ze zei dat de lift het niet doet. Fuori servizio. Buiten dienst.

FRANK: (verbaasd, Frank is een wat achterbakse onderkruiper, die zelden rechtstreeks de confrontatie met Bea aangaat, veel van zijn ‘antwoorden’ aan haar hebben iets van een terzijde) Sinds wanneer ken jij Italiaans?

BEA: Sinds de dag dat jij op citytrip wou. Naar Rome. Trouwens, is er iets dat ik niet kan?

FRANK: (cynisch) Weinig. Maar van dat Italiaans, dat wist ik toch niet.

BEA: Wat ik niet weet is, hoe de lift buiten gebruik kan zijn als er geen lift is. (laat koffers vallen, Frank schrikt merkbaar) Nog een verdieping hoger en ik was erin gebleven. Dat is slecht voor mijn astma.

1 Welkom in Rome, de mooiste stad ter wereld. Miljaar. De mooiste stad van mijn achterste. AUB. Vooruit met de geit.

2 Hij bedoelt: ‘Deze kamer is niet meteen op het gelijkvloers.’

3 Mijn excuses, de lift doet het niet.

FRANK: (*lacht geniepig*) Ha! (*legt instrumentenkistje op nachttafel*)

BEA: Is dat om te lachen, of wat?

FRANK: (*keert zich naar Bea*) Lachen? Met jouw astma? Ik zou niet durven. Maar je weet toch wat ze zeggen? 'Rome zien en sterven.'

BEA: Je zou het precies nog graag hebben? Wie boekt er nu een hotel zonder lift? Trouwens, 't is Napels.

FRANK: Wat is Napels?

BEA: Waar je sterft, als je het gezien hebt.

FRANK: Zoveel te beter, dan moet je je geen zorgen maken. Voor uw astma.

BETTINA: (*heeft gesprek verbijsterd staan volgen*) Finito? Bene. (*wijst achtereenvolgens naar bed, stoel, telefoon op nachtkastje, kast, terwijl ze haar lijstje aframmelt*) Guarda il letto – per dormire, la sedia – per sedersi, il telefono – per telefonare,...⁴

FRANK: 'Allo, allo.' Dat kennen we, hé Bea?

BETTINA: (*corrigeert*) Pronto.⁵

FRANK: Ja ja, en rap een beetje.

BETTINA: Poi il gabinetto.⁶ (*opent kastdeur*)

BEA: Gabinetto? Sei sicuro?⁷ Oei, Frank, dat is toch maar een raar gabinetto, weet je.

BETTINA: (*verveeld*) Altre domande?⁸

BEA: Voorlopig niet, neen.

BETTINA: (*ijzig*) Fortunatamente!⁹

BEA: Oei, die is ook rap op haar tenen getrapt. Italiaanse gastvrijheid, mijn oren. (*gaat op stoel zitten, zakt erdoor of scheef*)

FRANK: Niet zagen, snoezie, die dame deed haar best ons alle comfort van de kamer uit de doeken te doen. (*tegen Bettina*) Mille grazie, madonna. (*knipoog*)

BEA: Comfort? Is 't daarom dat ze zo vlug uitgepraat is? Een krakkemikkig bed, een telefoon uit de jaren stillekes, een kaduke stoel. En wat zit er achter die deur? (*wijst naar brandtrapdeur, tegen Bettina*) De badkamer? È la stanza da bagno?¹⁰

BETTINA: Il balcone.

BEA: Balcone?

FRANK: 't Balkon.

BEA: Ja, dat had ik ook wel door. Wil dat zeggen dat er hier geen badkamer is?

BETTINA: Nel corridoio. Op gang. (*tegen Frank, terwijl Bea 'buiten' poolshoogte neemt*) Che stupida questa femma...¹¹

4 Klaar? Goed. Ziedaar het bed – om in te slapen, de stoel – om op te zitten, de telefoon – om te telefoneren...

5 Hallo!

6 En hier 'het toilet'. (Bettina, die geen Italiaanse is – zoals later blijkt – gebruikt het woord foutief voor 'kast'.)

7 Kast? Ben je daar zeker van?

8 Nog vragen?

9 Gelukkig! (*Omdat haar Italiaans niet verder reikt...*)

10 Is dat de badkamer?

11 Op de gang. (...) Hoe dom is dat vrouwmens, eigenlijk.

FRANK: Hoe, heb jij dat nu al door dat ze bij de Femma is?

BEA: *(heeft deur brandtrap geopend, het waait merkbaar)* Balkon? Dat is hier de brandladder. Dit is een nooduitgang. En die deur draait verkeerd. *(De veiligheidshendel zit langs de 'buitenkant' en de deur draait naar binnen i.p.v. naar buiten)* Iedereen kan hier zomaar binnen.

BETTINA: *(terwijl Bea buiten poolhoogte neemt, boos, binnensmonds)* Porca puttana.¹² *(tegen Frank)* Zoek je in het vervolg een ander hotel. Waar zijn je gedachten om naar hier te komen... met haar? *(dan gemaakt vriendelijk wanneer Bea weer binnenkomt)* Buona vacanza, signora, signore.¹³ *(geeft sleutel aan Frank, af > overloop)*

Scène 2

BEA: *(kijkt Bettina na)* Frank, al dat Italiaans, waar is dat goed voor? Straks hebben we nog onderschriften nodig. Bianca, het kind, gaat er niks van snappen.

FRANK: Oh, Bianca è déjà granda. *(heeft zich op het bed laten vallen, het piept vervaarlijk, er komt stof uit het beddengoed, hij laat daar ook stadsplan achter tot...)* Hadden we die madonna geen fooi moeten geven?

BEA: *(hoest astmatisch)* Waarvoor? Voor al dat stof dat ze nog nooit afgedaan heeft of wat? Ik begin te denken dat jij mij echt dood wil.

FRANK: Maar bijlange niet, snoezie. Dan had ik je toch meegenomen naar Napels, niet naar Rome.

BEA: Ja, Rome... We zijn er vet mee.

FRANK: *(zet ondertussen, met de nodige moeite, beide valiezen aan de kant)* Vet? Valt er in Napels meer te beleven, soms?

BEA: Ja, de Vesuvius. *(alsmaar bozer)* Die trekt als twee druppels water op mij... als hij uitbarst. *(krijgt astma-aanval)*

FRANK: Rustig. Blijven ademen. We gaan er het beste van maken. Van onze Roman holiday. Jij en ik, la dolce far west.¹⁴ Als een verliefd jong koppel flaneren op het Sint-Pietersplein.

BEA: *(cynisch, crescendo)* Jong? Verliefd? Op 't Sint-Pietersplein? Schoon. Maar ondertussen zitten we wel 'schoon' in de aap gelogeerd in dit... vlooiencircus!

FRANK: *(verveeld)* Het is maar voor een weekendje. Dan maakt het toch niet uit in wat voor circus je zit? Of in welke stad? Napels, Rome, Moskou, ... *(verder, mompelend)* Klein Turkije, de Blaarmeersen...

BEA: *(gaat voorzichtig op de rand van het bed zitten, springt weer recht)* Auw.

FRANK: Vlooiën?

BEA: *(haalt bordje onder spreij vandaan)* Neen. Bordjes. *(stopt Frank bordje in de handen)*

FRANK: *(keert voorzijde met NOODUITGANG duidelijk leesbaar richting publiek)* Een

¹² Takkenwrijf (of iets in die aard...)

¹³ Een goeie vakantie, mevrouw, meneer.

¹⁴ Bedoelt eigenlijk 'la dolce far niente' – het zalige nietsdoen.

kamer met nooduitgang. Daar moet je doorgaans voor bijbetalen, weet je. (*gaat bordje boven brandtrapdeur bevestigen*)

BEA: Ik zou met plezier bijbetalen om nu aan de blaarmeersen te zitten, met mijn voetjes in het water, de wind in mijn haar, een frisco in mijn hand...

FRANK: (*binnensmonds*) ... en een bende boelzoekers uit Brussel die het kot afbreken... (*gaat naast Bianca op bed zitten*) Luister eens, snoezie, al dat geblaat over de blaarmeersen brengt geen schapen aan de wol. Vergeet vooral niet waarom we (*uitdrukkelijk*) in Rome zijn.

BEA: Pfff. Ik zwijg in alle talen. En vooral in het Italiaans. (*kijkt nog steeds verbouwereerd rond, zucht*) En zeg, je mag tegen je 'madonna van 7 weeën' wel eens zeggen dat gabinetto geen kast is.

FRANK: A, neen?

BEA: Neen, 't gabinetto is 't wc.

FRANK: (*lacht*) Ha, da's een goeie.

BEA: Als iemand het zich waagt om in die kast...

FRANK: Maar kan jij nu echt met niks meer lachen? Je kan horen dat je in het onderwijs staat. Wat valt er nu te klagen? Een charmante suite in een rustiek 'petiek'-hotel. Met zicht op het mooiste plein van de stad. Zoals de paus.

BEA: (*kijkt bedenkelijk achterom naar raam boven bed*) Ik denk niet dat de paus op zijn bed moet gaan staan om zijn schoon plein te zien.

FRANK: Die mens heeft ongetwijfeld ook een 'schoner' pree dan wij.

BEA: Alleszins schoner dan die van jou. Want jij kan al drie jaar fluiten naar een pree, meneer de fluitier.

FRANK: (*gespeeld verontwaardigd*) Fluitier, fluitier...? Hoeveel keer nog? (*uitdrukkelijk*) Fluitist. En niet de eerste de beste. Frank De Nil. Leerling van Ann-Sofie van Ottergem. En dat was zelf een leerlinge van... een leerling van... Von Karajan.

BEA: Ik heb altijd gedacht dat Von Karajan een dirigent was.

FRANK: Pardon. Een eersteklas fluitist.

BEA: Herbert von Karajan?

FRANK: (*serieus*) Neen. Adhemar. (...) Maar zeg, waar is tante Vé?

BEA: Nog beneden, zeker? Zonder lift geraakt die alleen niet boven. Ga haar eens halen.

FRANK: Wat moet ik doen? Haar dragen? Het is wel jouw tante, hé. Draag jij haar maar.

BEA: Frank. Ofwel, sleur ik met valiezen. Ofwel sleur ik met tante Vé. Maar sleuren met alle twee tegelijk, dat gaat niet. Jij zou ook toch wel eens iets kunnen doen, af en toe?

FRANK: Lap, het is weer de Frank die niet deugt. Ik organiseer een reisje naar Rome, speciaal voor uw tante. Ik regel een schoon hotel, speciaal voor ...

BEA: Maar een taxi tot voor de deur van je schoon hotel kon er niet af.

FRANK: Een taxi? Weet jij wat dat kost? Met de bus gaat ook. En kan jij echt niks anders meer dan zagen? Soms hé, soms verwondert het mij dat wij nog altijd niet gescheiden zijn.

BEA: Gescheiden? We zijn niet eens getrouwd. Ik blijf erbij, de blaarmeersen was veel gemakkelijker geweest. Maar neen, meneer moest per se naar Rome.

FRANK: Ik? Uw Tante Vé, ja. En pas op, ik geef haar geen ongelijk. Rome, dat is nu eenmaal dé stad der steden. Dat weet iedereen (...) die Asterix gelezen heeft. Rome dat is geschiedenis. Dat is kunst. Rome dat is ... de paus. Die kom je niet tegen op de Blaarmeersen, hé.

BEA: Ja, en op het Sint-Pietersplein wel zeker?

Scène 3

BIANCA: (*jongensachtig, grungy houthakkerslook, op < overloop, achterwaarts, rolstoel optrekkend, op zitje staat haar rugzak, spreekt in flip-phone, heeft constant irritante puberattitude*) Je bent toch zeker dat je het gaat vinden, hé? Laat iets weten als je er bent.

BEA: Ha, Bianca'tje, je hebt... de rolstoel al naar boven gebracht.

BIANCA: (*afwezig*) En mamaatje.

FRANK: Mamaatje? (*maakt wuifgebaren boven rolstoel als zocht hij naar een onzichtbare persoon*) Amai, die is vermagerd.

BIANCA: (*in gsm*) Hoe rapper hoe beter. Ik heb echt goesting.

BEA: Bianca'tje, waar is tante?

BIANCA: In haar stoel. (*flipt gsm dicht, stopt die in haar broekzak, kijkt wat overdreven naar rolstoel, onder rugzak*) Oei. Daarnet zat ze er nog in.

BEA: Maar nu niet meer.

BIANCA: (*onverschillig*) Ik zal ze onderweg verloren zijn, zeker.

BEA: Maar allee, Bianca, hoeveel keer nog? Elke keer dat jij aan die rolstoel komt heb je farcen voor. Laat Frank dat toch doen.

FRANK: Ja, (*mompelt*) jij domme *goele*, laat nonkel Frank het zware werk toch doen.

BIANCA: (*imiteert*) 'Ja, jij domme *goele*. Nonkel Frank kan dat beter dan jij, domme *goele*. Tante Vé soigneren.' Maar mag ik erop wijzen dat nonkel Frank, als witte man van middelbare leeftijd, niet meer 'domme *goele*' mag zeggen. Allee, *goele* (m/v/x) wel. Maar 'dom' niet.

FRANK: Wat is dat nu voor dikke zever?

BIANCA: Ah. En 'dik' mag je ook niet meer zeggen.

FRANK: Ja, tarara, van wie, van Obelix, of wat?

BEA: 't is al goed, Frank. Maak je niet dik.

BIANCA: (*beschuldigende vinger naar Bea*) Eui!

BEA: Frank, vooruit. Ga tante eens oprapen.

FRANK: Hoeveel keer nog? 't Is jouw tante.

BEA: Ja, mijn tante. Maar jouw hotel. Zonder lift. Die buiten gebruik is. Met suite op de vierde verdieping.

FRANK: (*sussend*) Met zicht op het Sint-Pietersplein. Niet vergeten! Ik zal mijn goed

hart nog maar eens tonen. (*af > overloop*)

BIANCA: (*kijkt Frank na, tegen Bea*) Ik kan het nog altijd niet geloven. Een hotel aan het Sint-Pietersplein? Ik wist niet eens dat er hier hotels stonden.

BEA: Absoluut. (*vertrouwelijk*) De beste hotels in de stad staan aan het Sint-Pietersplein. Recht tegenover de paus.

BIANCA: Ah. Nu we het over de paus hebben. Wanneer gaat die eindelijk es trouwen?

BEA: Trouwen?

BIANCA: De paus, dat is toch die in 't wit? Steekt haar dat niet tegen zo altijd met dat trouwkleed te moeten aan lopen?

BEA: Bianca'tje, de paus, dat is een man.

BIANCA: Een man? Ha! Met een kleed, zeker?

BEA: Hoe, een man met een kleed? En wat dan nog? Jij hebt toch ook een broek aan.

BIANCA: Ja, allicht. Alle jongens dragen een broek.

BEA: Maar jij bent geen jongen.

BIANCA: Wat zou ik anders zijn? Ik heb een broek aan.

BEA: (*ietwat verbouwereerd maar het duidelijk beu om met deze tiener alsmaar te discussiëren*) Allee dan...

BIANCA: Je moet niet twijfelen.

BEA: Ik zou niet durven.

BIANCA: Maar, zeg, tante Bee, jij ziet mamaatje toch graag, hé?

BEA: Natuurlijk.

BIANCA: Liever dan Frank?

BEA: Of ik je mamaatje liever zie dan Frank?

BIANCA: Neen, dat jij mamaatje liever ziet dan dat Frank mamaatje graag ziet?

BEA: (*achterdochtig*) Waarom vraag je dat?

BIANCA: Ik zie Frank soms naar mamaatje kijken, zo van...

BEA: Hoe zo van?

BIANCA: Wel, zo (*trekt een loensend, moordzuchtig gezicht*), en dan denk ik, oei, nonkel Frank, die heeft werkelijk het *schijt* aan...

BEA: Bianca. Taal!

BIANCA: Frank die moet van mamaatje niet hebben. Dat is wat ik dan denk.

BEA: Je hebt het verkeerd voor. Vergeet niet, nonkel Frank heeft deze reis speciaal voor je mamaatje georganiseerd.

BIANCA: (*kijkt eens om zich heen*) Het is eraan te zien. (*haalt sigaretten uit achterzak broek*) Ook eentje?

BEA: Sinds wanneer rook jij?

BIANCA: Al van mijn tiende. Zoals alle jongens.

BEA: Hoeveel keer nog, Bianca, jij bent geen... ach laat maar zitten.

BIANCA: Wees gerust, 'k laat het zitten. (...) Mamaatje zegt het ook altijd: 'Niet

bovenhalen, Bianca. En zeker niet laten zien. Vooral aan geen Hollanders.' Ik weet niet waarom. Daar is toch niks bijzonders aan. Zelfs nonkel Frank heeft er een.

BEA: Een wat?

BIANCA: Een fluit, *tiens*.

BEA: Ja, ander onderwerp! En steek die sigaret maar weer weg. Voor je 't hele hotel in de fik steekt.

BIANCA: *(stopt sigaret achter oor, trekt kastdeur open)* Is dat mijn kamer? Wauw. *(ironisch)* Die is minstens drie keer zo groot als mijn kamer thuis. *(gooit rugzak in kast, gaat er dan zelf in staan)* Gezellig. Mijn lief kan er ook nog bij.

BEA: Je lief? Jij hebt toch geen lief?

BIANCA: Wie zegt dat? We hebben juist afgesproken. We gaan ons eens goed laten gaan.

BEA: Auw! Kalmpjes aan. Denk twee keer na. Je bent nog maar 17. Veel te jong om aan kindjes te beginnen. Ik kan er van...

BIANCA: Maar allee, tante Bee.

BEA: Wat?

BIANCA: Allee toe!

BEA: Wat wil je zeggen? Pak jij al...?

BIANCA: Ik pak helemaal niets. Maar dat weet toch iedereen?

BEA: Wat weet iedereen?

BIANCA: Dat twee jongens geen kindjes kunnen maken.

BEA: Maar Bianca, hoeveel keer nog? Jij bent geen...

Scène 4

FRANK: *(op < overloop, draagt Vé bij de voeten)* Manneke, pas toch op voor haar... *(luide bonk tegen muur)* kop. Jij bent nu toch eens een onhandig kalf.

CARLO: *(op, draagt samen met Frank tante binnen, Bianca trekt kastdeur dicht, Vé is ongepast jeugdig opgetut, houdt opzichtige boodschappentas in beide handen geklemd maar laat die ergens tussen deur en bed vallen, Bea raapt die op en zet ze aan kant)* Kalf ? Haha. Si non è vero, è ben trovato.¹⁵ *(tegen Bea)* Buon giorno, signorina. *(kiepen tante op het bed, allen proesten het uit van het stof, Frank grijpt stadsplan en wil dat in kast gooien. Bianca neemt het – zonder dat Frank zich dat realiseert – vanuit de kast aan.)*

BEA: Oei, mijn astma... *(kijkt naar Carlo, vage wederzijdse blijk van herkenning)* Hoe? Wie...? Werk jij... ? Ben jij hier de bellboy?

FRANK: *(kijkt verschrikt naar Vé)* De bellboy... maar allee, snoezie, we zijn hier in Rome, die man verstaat geen Vlaams.

BEA: Ah neen? Ik durf wedden dat het niet lang zal duren alvorens hij wél Vlaams

¹⁵ Ook al is het niet waar, het is toch goed gevonden.

verstaat.

FRANK: Oei. Uitbarstingsgevaar! (...) Wel, je hebt geluk. Signor Calvo die heeft vroeger nog in de mijnen gewerkt.

BEA: (*tegen Frank*) In de uwen?

FRANK: In de *mijn*. In Zolder.

BEA: Carlo heeft nog wel wat anders gedaan dan in de mijnen gewerkt...

FRANK: Carlo is een echte *kom...postel*.¹⁶ En spreekt daardoor... een deftig woordje... Limburgs.

CARLO: Hé? (*in eender welk - niet Limburgs - lokaal dialect*) *Lemburgs*?

FRANK: (*zangerig*) Liiiimburrrrgs. Is het niet, Carlo?

CARLO: (*idem als voorgaande*) Ek liere alle daogen bij, d'es e feit...

BIANCA: (*komt uit de kast, tokkelt op gsm*). Zeg tante Bee, ik moet dringend ergens heen.

BEA: Niet in die kast, hé. Er is een badkamer op de gang.

BIANCA: Dat bedoel ik niet. Ik heb een date.

FRANK: Jij? Een date? Met wie?

BIANCA: Dat weet ik nog niet.

BEA: Hoe, dat weet je nog niet? Is dat niet gevaarlijk?

BIANCA: Allee tante Bee, we zijn niet meer in het jaar nul, he.

CARLO: Exactamente, we zijn al in het jaar cinque.¹⁷

BIANCA: En een jongen met een jongen daar kijkt in 2005 niemand meer van op.

CARLO: (*verbaasd*) È vero? Ik vind dat nochtans nog altijd wat bizarro.

BIANCA: Witte meneer-o, jij bent hier het *bizarroost van alloost*. (*af > overloop*)

CARLO: (*verontwaardigd*) Che bocca larga!¹⁸ (*tegen Bea, Bianca nawijzend*) Moest dat mijn zoon zijn, 'k zou hem wel eens schone manieren leren. (*maakt vuist*)

FRANK: Signor Calvo. Houd uw schone manieren maar voor u. Ik heb una questiona. We logeren hier met vier. Alle vier in één bed, dat is niet bevorderlijk voor de nachtrust. Hoe ga je dat oplossen?

CARLO: Ah, heeft signorina Bettina u dat niet uitgelegd? Mij wel. Ascolta.¹⁹ Dit hier, zei ze, is de kamer van de ouwe doos en haar dochter. Het is een veilige kamer. Met nooduitgang. Kamer van signora en signore è par là²⁰ (*wijst naar trap*).

BEA: Een voutekamer?

CARLO: Foute kamer? (*haalt schouders op*) Hangt ervan af wat jullie allemaal van plan zijn, zeker. (*knipoog naar Frank*)

FRANK: (*ongeduldig*) Pronto, Robbedoes, laat madame haar kamer eens zien.

CARLO: Buono pensiero, ik zal la signora de kamer en alle bijhorend comfort eens

¹⁶ **FRANK:** bedoelt 'kompel' (mijnwerker).

¹⁷ Vijf.

¹⁸ Wat een grote mond.

¹⁹ Luister.

²⁰ Hij bedoelt 'langs daar'.

demonstreren. (*knipt onderaan trap zolderlicht aan*)

BEA: (*gealarmeerd*) Alleen de kamer volstaat. (*zij en Carlo af > zolder*)

Scène 5

FRANK: (*opent deur overloop, doet Bettina teken binnen te komen*) Vlug.

BETTINA: (*op < overloop, met twee mini-picknickstoeltjes*) Amai, Frankie, waar heb je die seut opgescharreld?

FRANK: (*kijkt verschrikt naar Vé*) Ssssttt.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze